

3 Embedsclasser, nemlig Departementschefer, Contoirchefer og Fuldmægtige, hvilke Embedsmænd erholde Kongelig Udnævnelse, medens der til Forretningernes Besørgelse iøvrigt stilles runde Summer til de vedkommende Ministeriers Raadighed, og at der tilkommer Embedsmændene i de nævnte 3 Classer Alderstillelag af en vis fastsat Størrelse efter visse Aars Tjeneste indtil et i Loven givet Maximum af den saaledes stigende Lønning.

For de øvrige Ministeriers Vedkommende gives der ikke saadanne almindelige Lovbestemmelser om Lønningsforholdene, men disse ere i det Væsentlige ordnede igjennem de aarlige Finansansøvelser. I de ovennævnte Henseender bemærkes det med Hensyn til disse Ministerier, at den Kongelige Udnævnelse ligeledes i Almindelighed er indskrænket til Departementsdirecteur- og Contoirchefer- samt Fuldmægtigposterne, med hvilke sidste Bogholder-, Underbogholder- og deslige Poster her stilles sammen. Vel findes der paa Budgetterne endnu en Klasse Embedsmænd, nemlig Cancellister (og Revisorer), som have Kongelig Udnævnelse, men ligesom det ved flere paa Bevillingerne tagne Forbehold er bestemt, at saadan Udnævnelse ikke tilflyder de i deslige Poster Nyanfattede, saaledes er det Samme i Almindelighed ogsaa iagttaget ved andre Afdelinger, idet de Vedkommende kun ere constituerede i Posterne. Hvad angaaer Lønningerne for det øvrige i Ministerierne ansatte Personale, følges en noget forskjellig Regel, idet paa enkelte Punkter de enkelte Lønninger opføres, paa andre en samlet Sum budgetteres til Udredelsen af Udgifterne ved sliq Medhjælp; dog er den sidstnævnte Budgettering i den seneste Tid søgt efterhaanden gennemført. Forsaavidt findes der altsaa paa dette Punkt for de her omhandlede Ministeriers Vedkommende en Eighed med hvad der efter det Ovenstaaende er bestemt ved Loven af 31te Marts 1860 for de da saakaldte kongerigste Ministerier. Men paa den anden Side finder der den Ulighed Sted, at Lønningerne i de enkelte Embedsclasser ikke ere af eens Størrelse, men fremtræde med meget afvigende Tal. Medvirkende hertil er vel, at man har fastsat forskjellige Lønningsgrader indenfor den samme Embedsclasser for dergjennem ved Dprykning fra den lavere til den høiere Grad at skaffe den

længere Tjeneste en Gageforbedring, altsaa tildeels for at opnaae det Samme, som efter Loven af 31te Marts 1860, paa en ganske anden gennemført og gennemførlig Maade, er tilfattet ved Alderstillelagene; men derhos fremkalder Uensartetheden i Lønningstørrelserne derved, at man ved Fastsættelsen af de enkelte Lønninger har ladet Hensynet til det paagældende Embedes Omfang og Besværligheden af de dermed forbundne Forretninger være afgjørende, ligesom ogsaa Lønningsforhøielse af og til efterhaanden er bleven bevilget den enkelte vedkommende Embedsmand for længere Tjeneste, naar Mangel paa Afgang i Classen har hindret Dprykning paa den høiere Løn, men uden at herved faste Regler have gjort sig gjældende.

Hvad Organisation af Ministeriernes Afdelinger i Almindelighed angaaer, Inddelingen i Departementer og disse igjen i Contoirer, hvert Departement og hvert Contoir med sin Chef, da maa denne Ordning anses for billigt af Lovgivningsmagten, og det kan i hvert Fald ikke antages, at dens Hensigtsmæssighed trænger til yderligere at godtgøres. Ligeledes maa det anses for nødvendigt idetmindste i den Udstrækning, som Loven af 31te Marts 1860 hjemler det for de i den omhandlede Ministeriers Vedkommende, at bibeholde Fuldmægtigclassen som Kongelige Embedsmænd, blandt Andet fordi der maa lægges stor Vægt paa Conciperingen af Ministeriernes Resolutter end paa de Udfærdigelses, der udgaae fra underordnede Embedsmænd, og fordi Forretningernes forsvarlige Behandling vilde lide ved Fuldmægtigclassens Afskaffelse. Den Besparelse, der vilde vindes ved at berøve Fuldmægtige Kongelig Udnævnelse, vilde derhos være af forsvindende Betydning i Henseende til Lønningsudgifterne, eftersom Ministeriernes Medhjælpsbeløb maatte have en tilsvarende Forhøielse, da de ældste Assistentter, der skulde træde istedetfor Fuldmægtigene, billigtvis maatte lønnes høiere end andre Assistentter i Betragtning af de Fordringer, der vilde blive stillede til dem. Derimod vilde der ved den berørte Inddragelse af Fuldmægtigposterne som Kongelige Embeder vistnok bevirkes en Besparelse paa Pensionskontoen, idet det deels er at vente efter den betydelige Indskrænkning, de